

Jogos a tanítványok kérése: szeretnék megismerni azt az Atyát, akiről Jézus évek óta beszél, akinek a nevében cselekszik. Persze nem azért szeretnék látni, mert vizuális típusú emberek, akiknek fontos a látvány, hanem biznyságra van szükségük, hogy a hitük erősebb legyen, hogy lássák: Jézus nem csak úgy beszél a nagyvilágba, hanem valóban létezik az az Atya, akit olyan sokszor emleget...

Gyanítom, hogy nem ezt a választ várták. Jézus szavaiból két nagyon fontos dolgot kell megemészteni a tanítványoknak. Egyrészt át kell értékelnünk magunkban azt a képet, amit az Atyáról kialakítottak. Tudomásul kell venni, hogy az Isten nem úgy van jelen a világban, mint mi emberek. Annál sokkal egyetemesebb, megfoghatatlanabb, nehezebben észrevehető az emberi szemmel figyelő számára. Új módon kell Őt keresni ahhoz, hogy rátaláljunk, más szemüveget kell felvenni. Jézus válasza egyértelmű: aki engem lát, az Atyát látja, amint én cselekszem, úgy cselekszik az Atya, amit én tanítok, azt tanítja az Atya... Ahhoz, hogy az Atyát megismerjük, Jézust kell megvizsgálnunk: mit tett? miről beszélt? mit tanított?

Most lehetne részletbe menni, de azt gondolom, hogy Jézus életének, tanításának lényege összefoglalható abban a szóban, hogy „szeretet”. Tehát a tanítványok kérdésére a felelet így is hangozhatott volna: nézzetek körül! Ahol a szeretet nyomait észreveszitek, ott meglátjátok az Atyát, ahol a szeretet szavait meghalljátok, ott az Atyát halljátok, ahol békesség tölti el a szíveteket, ott megérezhetitek az Atya ölelő szeretetét...

Másrészről Jézus válasza nagyon fontos felelősségre hívja fel a figyelmet: aki látja az életünket, az a mi cselekedeteink alapján alakít ki egy képet az Atyáról. Ahogy régi énekünkben áll: „ha vállalod, hogy tükör leszel...” Ha a környezetem tudja, hogy keresztény vagyok, templomba, közösségbe járok, akkor az én tetteim alapján fognak következtetni arra az Istenre, akinek a nevében élem az életem. Ha a szavaim, tetteim nem a szeretetről tanúskodnak, akkor elveszem az esélyt másoktól, hogy a valódi, szerető Istent megismerhessék. Ha torz képet mutatok az életemmel, akkor ez a torz kép lesz az amit a mellettem élők az Atyáról kialakítanak...

Álljunk meg néha egy-egy pillanatra, és nézzük meg, vajon aki engem lát, milyen Istent ismer meg általam? És ha úgy érezzük, hogy vannak az életünkben torzító foltok, akkor próbáljunk a Lélek erejével kicsit csiszolni ezeken...

Schaul Árpád, Sopron